И азъ нѣмамъ

(Оглежда се) Какви хубави теменуги! (~~Чете~~ Гледа надписа на паметника) „~~Госпожа~~ ~~Госпожа~~ ~~Мара~~ . . . ~~на трийсеть годишна възрастъ. Обичана и оплаквана~~“ Ако вървате надписа, любовь е посадила тия цвѣтя. И защо да не вървамъ! На гробището цари само любовьта. (Къса теменуги) ~~И~~ ~~тозъ~~ ~~любовьта~~ ~~е~~ ~~Ирина и за-~~ ~~бравата, тя подиръ любовьта, и безсрамна~~ ~~и забрава~~ ~~е~~ ~~и забра-~~ ~~вата!~~ ~~. . .~~ ~~Но не~~ ~~и забрава~~ ~~На Мери-~~ ~~е срамна забрава~~ [illegible] тукъ само ~~злоба,~~ Умиращата ~~тя~~ злоба, ~~презрѣнията~~ злоба, ~~тя~~ ~~не прощава тукъ само въ~~ ~~човѣкъ~~ въ човѣкъ, иначе — не, защото се бои отъ гроба... ~~Ако~~ Ела.

Мила

(~~приближава~~) Тукъ искамъ. (Тласква му кръстта си).

Христофоровъ

(~~Мила съ една китка~~, ~~тя~~ ~~. . .~~ ~~да~~ ~~се~~ се обляга на рамото му; той я обвива съ ~~една~~ лѣвицата си) ~~На любовьта не се~~ ~~съ . . . и съ~~ ~~предразсъдъка да е~~ * ~~не се бои отъ~~ ~~гроба.~~ ~~Когато~~ Любовьта, ~~истинската~~ исключителната любовь много ~~често~~ ~~е била или свѣтла~~ възвишена, ~~то е~~ прескачва прага на гроба съ ~~еднаква~~